

[Hagen Hagensen]

Nej, det er at pålægge dem, at tvinge dem til noget, hvor de i øjeblikket har valgfrihed; det synes vi ikke om. Det er så sandt, som det blev sagt af skatteministeren, at der skal betales skat af indtægter, man ikke har, og at man kan opnå fradrag for udgifter, man ikke har haft.

Men da hr. Stavad er så særlig kyndig og meget mere, end jeg er, i bankforhold, ville det måske være nemt for ham at svare på følgende: 1983 var jo et godt år for pengeinstitutterne med kursstigninger og lignende, hvilket betød, at de efter det princip, der nu var valgt, kom til at betale ganske mange penge i skat. Hvordan er det egentlig med kursudviklingen i 1984? Vil det give lige så mange penge i kassen, eller var den vej, man ville gå, ikke netop, at man kunne få tab for udgifter, man ikke har haft? Det giver vist ikke flere penge i statskassen.

Fogh Rasmussen (V):

Da lovforslaget har været til forhandling her i tinget tidligere, skal også jeg nøjes med at henvise til de betragtninger, som venstre tidligere har fremført, og gentage, at vi må afvise lovforslaget.

Som det allerede er nævnt, går forslaget ud på at gøre det såkaldte lagerprincip obligatorisk ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i pengeinstitutter m.v. Men det er netop væsentligt at fremhæve, at det, uanset om man gør den skattepligtige indkomst op efter realisationsprincippet eller efter lagerprincippet, set over et længere forløb vil give præcis den samme skattebetaling. Der er altså alene tale om et spørgsmål om likviditet.

Det mest særprægede argument for forslaget har dog hr. Stavad ført frem, nemlig omsorgen for konkurrenceforholdene mellem pengeinstitutterne. Jeg ved ikke, om jeg hørte korrekt. Da jeg lyttede til hr. Stavad, blev jeg bibragt den opfattelse, at hr. Stavad mente, at de pengeinstitutter, der anvender lagerprincippet, har en konkurrencefordel i forhold til de pengeinstitutter, som anvender realisationsprincippet. Jeg ved ikke, om jeg hørte korrekt, men jeg har i hvert fald svært ved at forstå baggrunden for hr. Stavads betragtning. Umiddelbart forekommer det at være sådan, at når man på lang sigt, hvad enten man anvender det ene eller det andet opgørelsesprincip, kommer til at betale det samme

i skat, så kan der ikke set over et længere forløb være tale om nogen som helst form for konkurrenceforvridning.

Men hvis det virkelig forholder sig sådan, at de, der anvender lagerprincippet, har en konkurrencefordel, er det jo netop sådan, at den gældende tilstand åbner for, at de, der ikke anvender lagerprincippet, har mulighed for at drage fordel af det ved at vælge et nyt princip.

Men nu vil hr. Stavad og altså jo også SF som forslagsstiller gøre ét bestemt princip obligatorisk, og det må vi afvise; vi ønsker, at der skal være en valgfrihed.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

For at hr. Fogh Rasmussen ikke skal gå videre i sin forvirring, vil jeg sige, at de, der benytter realisationsprincippet, har konkurrencefordelen, fordi man først tager kursgevinster til indtægt på det tidspunkt, hvor man realiserer. Det vil sige, at man, hvis man køber en 30-årig obligation – som jo, efterhånden som restperioden bliver kortere, alt andet lige får en højere og højere kurs – får en udskudt skat. Jeg må indrømme, at jeg undrer mig over, at både hr. Fogh Rasmussen og skatteministeren kan lægge så stor vægt på, at man, når vi ser over hele forløbet, ender med at betale det samme beløb i skat. Hvis man ikke mener, det er noget problem, har vi jo ingen problemer med vores statsfinanser, for en af grundene til, at vi har det underskud, vi har i dag, – og som hr. Fogh Rasmussen har påpeget – er jo, at vi i dag betaler meget store renter for gæld, som staten har optaget, gæld, som stort set modsvares af udskudt skat, f.eks. når det gælder pensionsopsparinger. Hvis hr. Fogh Rasmussen fik den udskudte skat indbetalt til statskassen, ville det betyde, at vi stort set ville kunne indfri vores statsgæld.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Stavad udtrykte det lønlige håb, at han kunne bringe mig ud af min forvirring. Det lykkedes ikke ganske; tværtimod synes jeg, at den bredte sig yderligere efter hr. Stavads udtalelser her. For hr. Stavad fastslog nu, at det er de pengeinstitutter, der anvender